

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-44Csp/356/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220210856
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7220210856.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., za účasti osobitného subjektu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, o zaplatenie 4.013,13 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 93,88 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Osobitnému subjektu náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s., po zmene uznesením č.k. 44Csp/356/2020-91 zo dňa 18.5.2021 Intrum Slovakia, s.r.o.) sa žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 4.013,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 4.013,13 € od 3.4.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako nebankový subjekt dňa 21.6.2016 uzatvoril so žalovanou zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 5.000,- €. Žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 139,39 € a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.363,40 €. Do podania žaloby uhradila žalovaná sumu 2.800,24 €. Žalovaná porušila povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto ju žalobca vyzval dňa 26.1.2018 k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.3.2018 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 28.3.2018. Žalovaná svoj dlh neuhradila. Žalobca sa v podanej žalobe domáha zaplatenia sumy 4.013,13 € vrátane nákladov 58,32 € a úrokov z omeškania.

3. Žaloba s prílohami, procesnými poučeniami a výzvou na vyjadrenie boli žalovanej doručené dňa 4.6.2021. Podaním doručeným súdu dňa 21.6.2021 sa žalovaná vyjadrila k podanej žalobe. Vo svojom vyjadrení neuznala nárok žalobcu. Vo vyjadrení poukázala na to, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou vznikol za zvláštnych okolností, nie priamo, ale prevzatím finančnej skupiny Consumer Finance Holding, VÚB bankou, a.s. Žalovaná uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 760503747 dňa 21.6.2016 prostredníctvom telefonickej a e-mailovej komunikácie so spoločnosťou Slovenská

požičovňa vo výške 5.000,- €. Na základe reálnych skutočností jej bola e-mailom zaslaná zmluva neúplná, len strany, ktoré bolo nutné podpísať a kompletná zmluva jej mala byť zaslaná poštou. Žalovaná bola vo finančnej tiesni, uvedené doklady podpísala a dôverovala poskytovateľovi spotrebiteľského úveru a zaslala tieto doklady e-mailom späť a zároveň aj poštou. Zaslané boli len finančné prostriedky. Žalovaná konala vo finančnej tiesni a celý postup a zmluvné podmienky možno definovať ako neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaná bola odkázaná na internet, neboli jej poskytnuté písomne pri podpise zmluvy, dostala len ústne informácie, ktoré považovala za prijateľné. Z televízneho spravodajstva žalovaná získala informácie o zrušení Consumer Finance Holding, a.s. a prevzatí všetkých náležitostí VÚB bankou, a.s. Žalovaná bola oslovená telefonicky a e-mailom spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., ktorá ju informovala, že zastupuje veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. a došlo k dohode na splátkach, ktoré žalovaná uhrádzala pravidelne až do obdobia, keď jej bolo touto spoločnosťou oznámené, že už nie je VÚB, a.s. ich klientom. C., ktorá je predmetom tohto konania považuje za neadekvátnu, prevyšujúcu realitu. Zároveň namietla vyčíslenie nároku trov konania v rozpore so zákonom.

4. So súhlasom žalovanej súd uznesením č.k. 44Csp/356/2020- 107 zo dňa 15.7.2021 pripustil, aby do konania na strane žalovanej vstúpilo ako osobitný subjekt Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962.

5. V doručenej replike vzal žalobca späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 120,- €, nakoľko došlo k čiastočnej úhrade pohľadávky žalobcu zo strany žalovanej po podaní žaloby a zároveň vzal späť žalobu v časti o zaplatenie nákladov vo výške 58,32 €. Vo veci samej k námietkam žalovanej uviedol, že k prechodu žalovanej pohľadávky došlo na základe Projektu rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017, titulom ktorého práva a záväzky zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. prešli na nástupnícke spoločnosti Všeobecnú úverovú banku, a.s. a VÚB Leasing, a.s. v pomere určenom v prílohe č. 1 Projektu rozdelenia zlúčením. K prechodu žalovanej pohľadávky prišlo za splnenia podmienok podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach – č. 10.2 platných v čase uzatvorenia zmluvy, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná bola vyzvaná výzvou zo dňa 26.1.2018, ktorá jej bola doručená dňa 12.2.2018 na splnenie povinnosti uhradiť dlh. Nakoľko žalovaná napriek výzve bola viac ako 3 mesiace v omeškaní do zaplatením svojho dlhu, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti ku dňu 19.3.2018. Žalovaná bola o zosplatení upovedomená v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 28.3.2018, ktoré jej bolo zaslané formou obyčajnej zásielky. Predmetná výzva má iba deklaratórny charakter. Žalobca má za to, že boli splnené všetky podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho bol oprávnený pôvodný veriteľ úver zosplatiť. Predmetom prechodu bola pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako to vyžaduje ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a preto žalovaná pohľadávka prešla na právneho nástupcu pôvodného veriteľa v súlade so zákonom. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 a prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok s názvom Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 9.4.2021, ktorá potvrdzuje prevod žalovanej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. spolu s identifikáciou žalovanej pohľadávky preukázal žalobca postúpenie žalovanej pohľadávky z postupcu Všeobecnej úverovej banky, a.s. na súčasného žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., čo preukázal oznámením o postúpení pohľadávky postupcom. Zároveň preukázal aj splnenie zákonných podmienok v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko právny predchodca žalobcu dňa 26.1.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného záväzku titulom omeškaných nezaplatených úverových splátok, pre ktorých neplnenie právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaná svoj dlh neuhradila a dostala sa do omeškania o viac ako 90 kalendárnych dní, čím boli splnené tieto podmienky. Zdôraznil, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorej vlastníkom sa stala banka až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov. Podporne poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/564/2015 zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 10Co/530/2015 zo dňa 31.3.2016 a Krajského súd v Trnave sp. zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.1.2018.

6. Záverom navrhol súdu, aby žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 3.834,81 € s príslušenstvom, ktoré presne špecifikoval zohľadňujúc vykonané úhrady žalovanou.

7. O podanej žalobe rozhodol súd rozsudkom č.k. 44Csp/356/2020-185 zo dňa 31.3.2022 tak, že vo výroku I konanie o zaplatenie sumy 178,32 € zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti, vo výroku II zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.834,81 € s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol súd vo výroku III tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 97,10 % a osobitnému subjektu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nárok žalobcu nie je premlčaný, že právny predchodca žalobcu spoločnosť VÚB, a.s. prevzala platne pohľadávku voči žalovanej od spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Súd mal za preukázané poskytnutie úveru žalovanej vo výške 5.000,- € s tým že zmluva bola uzatvorená platne a obsahovala všetky povinné náležitosti vyžadované zákonom. Súd sa zaoberal aj výškou dohodnutej odplaty a dospel k záveru, že táto dohodnutá odplata neprevyšovala najvyššiu prípustnú odplatu. Súd konštatoval, že veriteľ postupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti v súlade so zákonom, ako aj pri postúpení pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zároveň mal súd za to že právny predchodca žalobcu overoval aj platobnú schopnosť žalovanej pred uzatvorením zmluvy.

8. Voči výrokom II a III rozsudku podala žalovaná odvolanie, v ktorom namietala výšku priznanej sumy a zároveň nesúhlasila s nárokom na náhradu trov konania v rozsahu 97,10 %. Rozsudok považovala za neadekvátny a žiadala, aby jej bolo umožnené splácať dlžnú sumu.

9. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 6CoCsp/73/2022-217 zo dňa 27.3.2023 bol zrušený rozsudok tunajšieho súdu okrem výroku I a odvolací súd v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd konštatoval, že záver súdu o aktívnej legitímácii žalobcu nemá podklad vo vykonanom dokazovaní a odôvodnenie rozsudku ohľadne tohto záveru je nepreskúmateľné. Úlohou súdu prvej inštancie je preto skúmať splnenie predpokladov pre postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa názoru odvolacieho súdu otázka spôsobu doručovania oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru Všeobecnej úverovej banky, E. žalovanej v konaní skúmaná nebola. Ak žalobca nepreukáže doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorú súd považoval aj za výzvu banky dlžníkovi na plnenie pred postúpením, bude potrebné žalobu z dôvodu nedostatku jeho aktívnej legitímácie zamietnuť. V novom rozhodnutí zároveň súd rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

10. Na prejednanie veci súd nariadil dňa 7.9.2023 pojednávanie, na ktorom sa sporové strany, ani osobitný subjekt nezúčastnili. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 30.8.2023 z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti, ako aj hospodárnosti konania a nenvyšovania trov konania. Súhlasil, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila žalovaná, ktorá svoju neprítomnosť neospravedlnila, ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Na pojednávanie sa nedostavil osobitný subjekt, ktorý rovnako svoju neprítomnosť neospravedlnil. Súd v súlade s ust. § 180 CSP pojednával vec v neprítomnosti sporových strán.

11. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

12. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ uzavrel dňa 28.6.2016 so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 5.000,- €, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach s tým, že výška splátky bola 139,39 € až do celkovej sumy pôžičky 8.363,40 €. V zmluve bola dohodnutá priemerná RPMN 16,36 %, RPMN 24,92 %, odplata 24,92 %, fixná ročná úroková sadzba 24,92 %, prvá splátka splatná dňa 20.7.2016, splátky splatné k 20. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti 20.6.2021. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 3.363,40 €. Dňa 21.6.2021 žalovaná podpísala Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN, kde boli uvedené všetky vstupné predpoklady pre výpočet RPMN. Z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že do podania žaloby uhradila sumu 2.800,24 €. Na základe Projektu rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017 prešli všetky práva a záväzky zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na nástupníckej spoločnosti Všeobecnú úverovú banku, a.s. a VÚB Leasing, a.s. v pomere určenom v prílohe č. 1 k Projektu rozdelenia zlúčením, vrátane žalovanej pohľadávky. V zmysle čl. 2 bod 3.4 Projektu rozdelenia zlúčením sa strany dohodli, že po účinnosti Rozdelenia bude VÚB, a.s. pokračovať v prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej existujúcej bankovej licencie. Spoločnosť VÚB Leasing, a.s. zasa prevzala všetky práva

a povinnosti z právnych vzťahov existujúcich k rozhodnému dňu, t. j. 1.1.2018 a bude pokračovať v prevádzkovaní produktu Qcar a čo sa týka produktu Triangel- splátkový kalendár. Žalovanú pohľadávku nadobudla spoločnosť VÚB, a.s. Žalovaná neplatila splátky úveru riadne a včas aj napriek upozorneniu právneho predchodcu žalobcu listom zo dňa 26.1.2018, v ktorom ju upozornil, že v prípade ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2017 bude veriteľ oprávnený predčasne zosplatiť úver. Výzva bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 12.2.2018. Nakoľko žalovaná neuhradila dlžné splátky ani v dodatočnej lehote, právny predchodca žalobcu dňa 19.3.2018 úver zosplatil, o čom informoval žalovanú listom zo dňa 28.3.2018. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v zmysle Dodatku č. 4 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzavretý dňa 11.1.2021 s účinnosťou k 23.4.2021, prílohou ktorej bola špecifikácia pohľadávky voči žalovanej v sume 4.013,13 €. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 28.4.2021.

13. Podaním doručeným súdu dňa 20.7.2021 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 120,- €, ktorá bola uhradená žalovanou po podaní žaloby a v sume 58,32 € titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky, preto súd v súlade s ust. § 145 ods. 2 CSP v späťvzatej časti v sume 178,32 € vo výroku I konanie zastavil. Výrok I rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2022. Predmetom konania tak ostalo zaplatenie sumy 3.834,81 €.

14. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa ust. § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa ust. § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku. Dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

20. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

21. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

24. Vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu posúdil uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzavretá dňa 28.6.2016. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskej pôžičke, pretože bola uzavretá medzi veriteľom - právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie pôžičiek a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou teda spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto súd posúdil tento právny vzťah podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z.

25. Žaloba bola podaná na súd dňa 28.10.2020, teda v čase účinnosti ust. §54a Občianskeho zákonníka, preto súd najskôr posúdil, či právo žalobcu nie je premlčané a dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu práva žalobcu. Pri posúdení premlčania súd vychádzal z toho, že splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť nastala dňa 20.11.2017. Trojročná premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu, t.j. dňa 21.2.2018. Žaloba bola na súd podaná dňa 28.10.2020, teda včas v lehote troch rokov. Rovnako nepremľčanými sú splátky splatné dňa 20.11.2017, 20.12.2017 a 20.1.2018, u ktorých plynie premlčacia doba samostatne. Súd v tomto smere poukazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, ktoré bolo prijaté k otázke začiatku plynutia premlčacej doby, na ktoré poukázal aj Krajský súd v Košiciach napr. sp. zn. 11Co/153/2019 zo dňa 10.6.2020.

26. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na podanie žaloby. Súd za rozhodné pri riešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka stal žalobca veriteľom žalovanej považoval skutočnosť, či postupca - banka, ktorému zákon č. 483/2001 Z.z. v ustanovení § 92 ods. 8 ukladá pred postúpením svojej pohľadávky povinnosť, si túto svoju povinnosť aj splnil. Pre klientov banky sú v § 92 ods. 8 zákona o bankách ustanovené ďalšie špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt sa vyžaduje v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách kumulatívne splnenie týchto podmienok: a/

existencia splatnej pohľadávky, b/ písomná výzva banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi a c/ dlžníkovu následné nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke. Je pritom na žalobcovi preukázať tieto skutočnosti. V prípade, že nie sú splnené vyššie uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zakázané, a teda postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (bližšie pozri uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/73/2022 zo dňa 27.3.2023).

27. Po rozhodnutí odvolacieho súdu, žalobca vo svojom podaní doručenom súdu dňa 30.8.2023 uviedol, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky splnil tým, že žalovanej doručoval výzvu zo dňa 26.1.2018, ktorou vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok. Žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaná napriek výzve zaslanej do dispozičnej sféry bola viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky voči žalovanej.

28. Žalobca považuje za výzvu list zo dňa 26.1.2018, na základe ktorého bol oprávnený právny predchodca žalobcu mimoriadne zosplatiť dlh, aby mohol od žalovanej požadovať zaplatenie dlžnej sumy. Súd však konštatuje, že uvedené je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, t.j. splatnosť pohľadávky. Podľa názoru odvolacieho súdu, mal však súd skúmať výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pred samotným postúpením. Nakoľko právny predchodca žalobcu inú výzvu žalovanej nezasielal, za výzvu by bolo možné považovať oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Preto pri skúmaní splnenia tejto podmienky, súd zisťoval, či toto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru sa dostalo do dispozičnej sféry žalovanej tak, ako to uviedol aj odvolací súd. V prípade doručenia tohto oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru by bolo možné uvažovať o splnení predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu.

29. Súd konštatuje, že žalobca nezaslal žalovanej osobitnú výzvu pred postúpením pohľadávky, čo v konaní ani netvrdil a ani takú výzvu nepredložil. Za výzvu pred postúpením pohľadávky nemožno považovať ani výzvu podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko táto bola upozornením pred zosplatením úveru, aj keď táto bola žalovanej doručená (viď doručka č.l. 29 spisu). Na základe tejto doručenej výzvy veriteľ splnil podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, aby mohol pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej pristúpil dňa 19.3.2018 tak, ako už súd uviedol vyššie. Doručenie Oznámenia o zosplatení úveru však nepreukázal v konaní riadnym spôsobom v zmysle ustálenej súdnej praxe, t.j. nepreukázal, aby sa oznámenie dostalo do sféry dispozície žalovanej v zmysle ust. § 45 ods. 1 OZ. Žalobca za doručenie považoval zásielku uplynutím piatich dní, ktoré považuje za bežnú dobu doručenia. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021 pod č. 04, cit.: „V zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručenie bez ohľadu na to, či doručenie (v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručenie uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručenie dňom jej vrátenia odosielaťúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojsť k dohode, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenie len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry).“ Súd poukazuje na prijaté právne závery najvyššieho súdu a s rozhodnutím sa plne stotožňuje.

30. Ak by teda súd mal uvažovať o Oznamení o zosplatnení úveru ako o výzve podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky, čo v danom prípade oznámenie obsahuje, musí skúmať doručenie tohto Oznamenia do sféry dispozície žalovanej, ktoré dôkazné bremeno je na žalobcovi. Žalobca teda v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškani so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Žalobca teda nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka VÚB, a.s. voči žalovanej postúpená na neho, boli tieto podmienky postúpenia splnené, žalobca tak nie je aktívne vecne legitimovaným v tomto konaní.

31. Nakoľko súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, vo výroku I žalobu zamietol, pričom sa bližšie nezaoberal ďalšími námietkami žalovanej.

32. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

34. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

36. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

37. O nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania voči žalovanej súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, vnímajúc konanie ako celok vo výroku II po zohľadnení zavinenia v zastavenej časti, keď v rozsahu späťvzatia žaloby 120,- € zavinila zastavenie konania žalovaná, keď zaplatila predmetnú sumu až po podaní žaloby a v rozsahu 58,32 €, keď žalobca vzal späť žalobu bez uvedenia dôvodu, čím zavinil zastavenie konania v tejto časti. Vo zvyšku bola úspešná žalovaná, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 93,88 %. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.013,13 € (100%), žalovaná zavinila zastavenie konania v sume 120,- €, vo zvyšku bola úspešná, čo predstavuje percentuálne rozsah (96,94 %). Žalobca bol úspešný v rozsahu 3,06 %, preto čistý úspech žalovanej predstavuje 93,88 % (96,94-3,06). O trovách osobitného subjektu rozhodol súd vo výroku III tak, že osobitnému subjektu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania nevznikli. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).